

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2021. július 15.
(csütörtök)

Szepesy László

18. KRISZTUS ELŐTT NINCS AKADÁLY

Énekek: 119,1-4, 119,86-88

Alapige: Máté 5,18

„Mert bizony mondom néktek, míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy ióta vagy egyetlen pontocská el nem múlik, amíg minden be nem teljesedik.”

Imádkozzunk!

Hálát adunk Neked, felséges Urunk, Istenünk, hogy Jézus Krisztus által mennyei Atyának szólíthatunk Téged, és magasztalunk azért a kegyelemért és kiváltságért, hogy Te keresel bennünket napról napra, újból és újból, amikor a Te igédet hirdeted. Hiszen a Szentírás a Te szavad, és a zsoltáros is – ahogyan énekelhettük – nem véletlenül magasztalja fel a Te törvényedet és Igédet, és mondja boldognak azt, aki ismeri a Te szavadat, ismer Téged személyesen és tud követni.

De ahogyan az énekekben is megvallhattuk, Urunk, úgy most is személyesen vallást teszünk arról, hogy a Te követésedben és a Te igéd ismeretében számtalan alkalommal elbukunk, újabb és újabb bűnöket követünk el. Igaz ránk nézve is, amit elődeink is megvallottak: napról napra csak szaporítjuk a bűnt. Ennek tükrében még inkább köszönjük, hogy Te elküldted szent Fiadat, Jézus Krisztust, aki értünk szenvedett, értünk viselte el bűneink büntetését a golgotai kereszten, és az Ő kegyelme az, hogy most, ezen a mai napon is itt lehetünk Előtted, Ő az, aki szólni kíván velünk Szentlelke és igéje által. Kérünk Téged ezért, hogy hadd lássunk Té-

18. KRISZTUS ELŐTT NINCS AKADÁLY

ged kegyelmesnek, irgalmasnak, de olyan hatalmasnak is, akinek joga van rendelkezni, törvényt adni nekünk. És kérünk, hogy ennek alázatában, hogy mi a Te teremtményeid vagyunk, és megváltott gyermekeid lehetünk, hadd hallgassuk most hozzánk szóló személyes üzenetedet, és kérjük, hogy azt hirdettesd úgy, hogy az ne csak a fülünkig vagy értelmünkig jusson, hanem a szívünkbe. Ahogyan hallhattuk az ígét, ott végezzen el minden munkát, amit rendeltél számára, változtasson bennünket, romboljon, pusztítson, de építsen is, és új életet támasszon. Kérünk, hogy használd fel ezt a gyülekezeti közösséget, együttlétünket erre, hogy növekedjünk a kegyelemben és a Te ismeretedben, hogy valóban Téged dicsőítő életet tudjunk élni.

Mindezt nem saját magunkért és érdemeinkért, hanem szent Fiad gólgotai keresztáldozatért kérjük, kegyelmedben bízva.

Ámen.

Igehirdetés

Köztudott dolog, hogy a világunk törvények szerint működik. Természeti törvények ezrei garantálják azt, hogy bizonyos események, folyamatok, akárhányszor ismételjük meg őket, mindig ugyanúgy történjenek meg. A legegyszerűbb példa erre a gravitáció törvénye, ha valamit feldobunk vagy kiejtünk a kezünkből, az a föld felé fog esni. Amíg a természeti törvények közül nagyon sok állandó, tehát nem változik, mindig ugyanúgy meg fog történni, addig az ember alkotta és az együttélést szabályozó törvények többsége változó. Az emberi törvények más kategóriába esnek, mint a természeti törvények. Minden ország, kultúra, civilizáció és kor megalkotja a saját törvényeit, de az utánuk jövők változtatnak rajtuk: enyhítik vagy szigorítják azokat, vagy akár el is törölhetik. Miért van ez így? Miért nincs az emberiségnek egy olyan törvényrendszere, amely évezredek át fennállhat, amelyet mindenki elfogadhat, és örökre megmaradna? Azért nincs, mert az ember tökéletlen, és amit maga alkot, az is az, az emberi törvények tökéletlenek, és egyiket sem tudják tökéletesen betartani és betartatni.

Amíg tehát a természetben azt látjuk, hogy léteznek állandó törvények, addig magunkkal kapcsolatban azt kell tapasztalnunk, a saját emberi természetünkről, hogy mi képtelenek vagyunk nemcsak ilyen törvényt alkotni, amely állandó és maradandó lenne, hanem a magunk által szabott rend szerint sem tudunk élni. Mi ennek az oka? A Szentírás válasza az, hogy a bűneset során az emberi természet annyira megromlott, hogy képtelen magát alávetni külső, más személyek által megszabott törvényeknek, ha azzal maga személy szerint nem tud azonosulni. Az ember öntörvényű lett. A kísértés így hangzott akkoriban az Édenkertben: „*olyanok lesztek, mint*

az Isten”, márpedig Isten a törvényhozó, Neki nem mondja meg senki, hogy mit tegyen. És az emberi természetre általában ez jellemző: a lázadás. A tinédzserkorban, később felnőttként, hogy mi mögé állunk be, vagy mivel értünk egyet, mind-mind az öntörvényűségünkön alapszik. Azt hisszük, bár nem mondjuk ki, mert azért eddig senki nem jut el – az ókori uralkodókat kivéve –, hogy olyan vagyok, mint az Isten, és sajnos így is gondolkodunk a törvényeket illetően is. Természetesen vannak törvények, amelyekkel sokan egyetértenek, és el tudják azokat fogadni, de mivel az emberi természet nem képes meghajlani és nem képes magát önként alávetni másnak, ezért nincs olyan törvény, amely örökké fennállna, amelyet mindenki elfogadna. Ráadásul a hétköznapiakban – ha kicsit a napjainkat vizsgáljuk meg – azt tapasztaljuk, hogy még azt a jót sem tudjuk mindig cselekedni, amivel egyébként magunk is egyetértünk, tehát amit elméleti és logikai úton elfogadunk, hogy az egy jó és igaz dolog. Mert van bennünk egy belső, szívünkben lévő törvény, amely a bűn és a gonosz cselekvésére készlet minket. Bűn és gonosz alatt a Szentírás az Isten akaratával ellenkező dolgokat érti, tehát ami eltér attól. Erről beszél Pál apostol a Róma 7,23-ban, amikor azt mondja magára vonatkoztatva, de általánosan az emberi természetre nézve is: *„De látok egy másik törvényt az én tagjaimban, mely ellenkezik az elmém törvényével, és engem rabul ad a bűn törvényének, mely van az én tagjaimban”*. Azt mondja, hogy az eszével sok mindent megért, helyesel, igaznak tart, de mégis belülről valami kényszeríti, hogy az ellenkezőjét, a bűnt cselekedje. Bűnös szívünk, vágyaink, akaratunk törvényként kényszerítenek arra, hogy azt cselekedjük, ami utálatos Isten előtt, vagy egyszerűen Óróla ne is gondolkodjunk, ne is emlékezzünk Órá. Amennyiben valaki ezt felismeri saját magával kapcsolatban, hogy velem is előfordult ilyen: nem azt teszem, amit akarok, és tudom, hogy rossz, és később megbánom, és bocsánatot fogok kérni érte, de mégis megteszem, mert belülről kényszerít valami, amikor valaki elismeri magával kapcsolatban ezt a bibliai igazságot, hogy van bennünk egy ilyen minket kényszerítő erő és törvény, akkor kezdi megérteni alapigénk örözüzenetét. Mert ez örözüzenet, amit Jézus Krisztus itt így fogalmaz meg, hogy: *„lehetetlen dolog, hogy Isten törvénye ne teljesebben be”*. Tehát *„amíg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy ióta”* (ami a legkisebb betű a héber ábécében) *„vagy egyetlen pontocska”* (amivel a magánhangzókat szokták jelölni), nem múlhat el, *„amíg ... be nem teljesebben”*. Mert a szerint, amit Jézus Krisztus mond, a világban van egy, még a természeti törvényeknél és a bennünk lévő bűn kényszerítő erejénél is hatalmasabb törvény, egy erő, amely ezeknél hatalmasabb, amely súlyosabb és erősebb még a gravitáció törvényénél is: ez pedig az, hogy lehetetlen dolog, hogy ha Isten valamit parancsol, akkor az ne teljesebben be, vagy ne tör-

18. KRISZTUS ELŐTT NINCS AKADÁLY

ténjen meg. Amit Isten törvényként ad nekünk, annak be kell teljesednie. És ez különösen is örömhír, ha végiggondoljuk, hogy mit kíván Isten törvénye. A nagy parancsolatban Krisztus összefoglalja a törvényt: „*szerezd az Urat*”, és szeresd a másik embert. Na mármost, ha mi ezt nem tudjuk betölteni, akkor ez önmagában ránk nézve rossz hír, hogy Isten törvénye nem töltődik be, nem cselekszi senki, mert Isten törvénye az emberiségre nézve jó és hasznos. És azt is kijelenti a Biblia, hogyha Isten törvénye senki által nem töltődik be, akkor az ember nem üdvözülhet, mert be kell töltődnie, mert az ember csak úgy lehet igaz Isten előtt, ha minden törvényét valaki teljesíti, és ha mi nem tudjuk betölteni, akkor ránk nézve ez rossz hír, akkor viszont jön Isten büntetése. Ezért fontos kérdés, hogy betöltődik-e Isten törvénye. És el tudod-e mondani magadra nézve, hogy Isten úgy lát téged, mint aki betöltötted Isten minden törvényét? Vagy pedig csak megszegni tudtad azt? Az üdvösségünk függ ettől a kérdéstől, hogy betölti-e valaki Isten törvényét. Jézus Krisztus azt mondja, lehetetlen dolog, hogy valaki be ne töltsen. Majd beszélünk arról, hogy ki is ez a valaki, de miért mondja ezt Krisztus, hogy „*amíg az ég és a föld elmúlik*”, addig be kell töltődnie? Miért annyira bizonyos ebben?

Ki ennek a garanciája, hogy Isten elvárásainak valaki meg fog felelni? Hiszen az Ige szerint – erről már beszéltünk – mi, emberek nemhogy nem teljesítjük be Isten törvényét, hanem csak napról napra szaporítjuk a törvényszegést. Akkor mégis ki teljesíti be Isten parancsát helyettünk? Jézus szavaival feltéve a kérdést: miért nem múlik el Isten törvényéből egy pontocska sem a nélkül, hogy beteljesülne? Azért, Testvérek, mert Isten maga nem hagyja. Ő a garancia arra, hogy a saját törvénye be fog teljesedni. Ő maga az, aki törvénye mögött áll, hiszen Ő adta azt nekünk, Tőle származik, Ő annak szerzője, Ő maga tartja az Ő elvárásait, törvényeit életben és érvényben hatalmával évezredek óta, és Ő maga teljesíti be azt Jézus Krisztus által, mert egyedül Ő volt képes beteljesíteni Isten törvényét, és Ő a mi képviselőnk volt ebben. Mint egy szövetségben is nem az összes ember, az egész nép írja alá a szerződést, hanem csak egy megbízott vezető, egy képviselő, ugyanúgy Krisztus is képviselte azokat, akik hisznek Őbenne, és betöltötte helyettük Isten törvényét. Ő az, aki garantálja a törvény betöltését, és ugyancsak Ő lesz az, aki annak megszegését majd számon fogja kérni az emberektől, és meg fogja büntetni a törvényszegéseinket. Jézus Krisztus, amikor arról beszél, hogy „*míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy ióta vagy egyetlen pontocska el nem múlik, amíg minden be nem teljesedik*”, akkor nem pusztán a törvényről akart szólni, hanem saját magáról és a saját munkájáról. Sokan ezt az igeverset kiragadva értelmezik a Szentírásból, és tudjuk jól, hogyha egy mondatot kiragadunk valahonnan (a sajtóban is előfordul), akkor azt nagyon köny-

nyű félremagyarázni. Ugyanez igaz az Igével kapcsolatban is. Ha kiragadjuk ezt a mondatot, hogy a törvénynek be kell teljesednie, akkor nagyon sokan magáról a törvényről beszélnek. Ha viszont a többi igeverssel együtt, az előtte és az utána következő igeszakasszal együtt olvassuk ezt a részt, akkor észre fogjuk venni, hogy ez az igevers Jézus Krisztusról szól, arról, hogy Ő az, aki betölti Isten törvényét.

Az előző igevers ugyanis azzal fejeződik be, hogy Krisztus egyértelműen kijelenti, hogy Ő be akarja tölteni a törvényt. Azt mondja, hogy nem azért jött az Emberfia, hogy eltörölje a törvényt, hanem hogy betöltse. S rögtön folytatja: *„míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy ióta vagy egyetlen pontocska el nem múlik, amíg minden be nem teljesedik”*, tehát Krisztus azzal folytatja egyértelműen, hogy Neki szándékában áll a törvény betöltése. Teljesíteni fogja a törvény elvárásait, követelményeit, és az lehetetlen e szerint a vers szerint, hogy Ő kudarcot valljon abban, hogy Isten elvárásainak eleget ne tegyen. Addig, *„míg az ég és a föld elmúlik”*, Ő be fogja teljesíteni Isten törvényét. Krisztusnak lehetetlen az, hogy Ő ne teljesítse be a törvényt. Semmi sem tudja Őt ebben megakadályozni. Az előző versben Krisztus megnevezi az egyik célját, azt mondja, hogy azért jött az Emberfia erre a világra, hogy betöltse Isten törvényét, és most ebben az igeversben pedig arra mutat rá, hogy legyünk biztosak abban: ez meg fog történni.

Milyen akadályai lehetnének annak, hogy Isten akarata megvalósuljon, hogy törvénye tökéletesen beteljesedjen? Krisztus személyében semmi, Őbenne nincs semmi akadály ennek, hiszen Őbenne nem volt bűn, ami meggátolná Őt Isten akaratának és törvényének cselekvésében. Krisztus egyértelművé teszi: azért jött, az az Ő dolga – hadd fogalmazzak így –, az Ő munkája, hogy a mennyei Atya akaratát cselekedje. Örömet akar okozni a szerető Atyának, mert mint Fiú, szereti Őt, és egy gyermek úgy tudja szeretni a szüleit, ha engedelmeskedik nekik. Krisztus egyet értett azzal, amit az Atya akart. A törvény Krisztus gondolkodását is tükrözi, ezért Ő nemcsak külső elvárásként (valaki elvárja tőlem, de én igazából nem értek vele egyet) akarja cselekedni Isten akaratát, hanem a törvényben megtalálható parancsokat Ő maga is akarja. Saját gondolkozása, vágya, akaratja készíti erre, mivel az 100%-osan megegyezik a törvényben leírtakkal, mind a Tízparancsolattal, mind a többi törvénnyel, amit megtalálunk a Szentírásban. Nemcsak földi életére nézve volt ez igaz, hogy Ő betölti Isten törvényét, hanem jelenlegi, napjainkban végzett munkájára is. Ő most Királyként uralkodik a mennyben, mert Neki *„adatott minden hatalom mennyen és földön”*. Ő Királyként aktívan munkálkodik, meghatározza napjaink közéletét, a velünk történő mindennapi eseményeket, még hogyha ezt mi nem ismerjük el, vagy nem hisszük el, akkor is. Ezt a munkáját

18. KRISZTUS ELŐTT NINCS AKADÁLY

Ő a mi megmentésünkért végzi Isten dicsőségére, de úgy, hogy közben betölti Isten törvényét, mindent Isten törvénye szerint cselekszik, tehát Ő még királyként is aláveti magát Isten törvényének, és annak szerez érvényt. Krisztus minden tetteivel Isten törvényének betöltésén munkálkodik, akkor is, amikor embereken könyörül, hirdeti az evangéliumot, Isten igéjét, a golgotai kereszt evangéliumát. Mert „*a törvény betöltése*” – ahogy Pál apostol mondja később – „*a szeretet*”, és Ő ma is úgy szeret minket, hogy a bűnbocsánatot és a kegyelem evangéliumát hirdeti nekünk, hogy higgyünk abban és üdvözlünk. Őbenne tehát nincs semmi akadály annak, hogy a törvény betöltődjön, mert Krisztus ma is a törvény szerint szeret bennünket és munkálkodik értünk, a mi megmentésünkön.

Akkor a bennünk lévő bűn és a világ romlottsága akadály lehetne Krisztus számára, hogy betöltse Isten törvényét? Mert gyakran így gondoljuk. Annyi már bennem a bűn és ez a világ már annyira romlott, hogy lehetetlen, hogy itt az isteni értékek megvalósuljanak. Krisztus ellenségei képesek meggátolni Őt abban, hogy beteljesítse Isten törvényét? Jézus élete pont arról szól – ha elolvassuk az evangéliumokat –, hogy ellenségei celszövésekkel, ravaszságokkal, de még Ellene elkövetett erőszakos tettekkel sem voltak képesek megakadályozni Őt abban, hogy betöltse Isten törvényét. Próbálták Őt ebben megakadályozni, de kudarcot kellett vallaniuk. Ennek egyik legszembeötlőbb példája a golgotai kereszt. Amikor Krisztus ellenségei éppen diadalt ültek, mert azt hitték, hogy elfogatásával és kivégzésével legyőzték Jézust, éppen akkor valósították meg azt, amit személy szerint Ő maga is akart, mert Ő maga meg akart halni a golgotai kereszten helyettünk, hogy Isten Őt büntesse meg bűneinkért, és ne minket. Amikor látszólag tetteiben korlátozták Őt, mert elfogták és megkötözték, és nem mehetett oda, ahova akart, később pedig kezeit és lábait a keresztre feszítették, odaszögezték, azaz nem tehetett a kezeivel már semmit, pont akkor töltötte be Isten törvényét, miszerint a bűnösök büntetését elszenvedí. Amikor az ellenség azt gondolja, hogy korlátoztuk, legyőztük Krisztust, Ő megcselekszi azt, amit akar, az ellenségeit is felhasználva. Az evangéliumok, amikor Jézus életéről beszámolnak nekünk, hangsúlyozzák, hogy egyszer sem tudták Krisztust Isten törvényének megszegésére kényszeríteni. És Ő mindent tökéletesen megcselekedett, amit az Atya akart.

De úgy is feltehetjük a kérdést: létezik napjainkban valami, ami megakadályozhatja Krisztust abban, hogy betöltse Isten törvényét? Különböző ideológiák, amelyek ellentmondanak a Biblia tanításának, vagy egyenesen támadják azt, képesek meggátolni Krisztust abban, hogy foglyul ejtsen minden gondolatot, hogy engedelmeskedjünk szerető mennyei Atyánk-nak (2Korinthus 10,5)? Az ideológiák meggátolják Őt? Vagy evilági kormányok, katonai testületek, karhatalmi szervek, pénzügyi hatalmak, gazda-

sági konszernnek, technológiai óriáscégek képesek megakadályozni Istent abban, hogy az Ő törvényét betöltse, és a szerint cselekedjen a mai nap is? Van olyan fizikai erő, amely meggátolná Krisztust Isten akaratának cselekvésében? Létezik olyan vagyon, kincs, amely felülmúlná az Ő ismeretének páratlan gazdagságát, akiért Pál apostol – személyes vallomása szerint – mindent kárnak, értéktelennek és szemétnek ítélte (Filippi 3,8)? A modern technika vagy az újabb ideológiák meggátolják Krisztust Isten törvényének érvényesítésében ezen a világon? Isten erőtlenség, mert nem az történik, amit Ő a törvényében akar? Vagy az már érvénytelenné teszi Isten törvényét, hogy az emberek többsége még tagadja az Ő létezését is? Testvérek, az ideológiák jönnek-mennek. A XX. századot az ideológiák évszázadának nevezték el a történészek. Kommunizmus, fasizmus, feminizmus, hippie mozgalom, liberalizmus, modern és posztmodern kultúrák. Ezek lennének azok a nagy szellemi akadályok, amelyek meggátolnák Megváltónkat Isten törvényének betöltésében? Gondoljuk végig, hol vannak azok a 2000 évvel ezelőtti vallások és hamis ideológiák, amelyekkel akkoriban a keresztyénségnek küzdenie kellett. Sehol nincsenek már. Az ideológiák jönnek-mennek, de Krisztus és Isten törvénye marad. Krisztus számára nem akadály semmilyen emberi bölcsesség lerombolása, vagy annak megmutatása, hogy hamisság, önbecsapás az, és az Ő törvénye és Igéje igazsága által leleplezi őket, Ő maga pedig betölti és megcselekszi Isten akaratát. Vagy talán azt gondoljuk, hogy Krisztust saját egyháza romlottsága és a hívők bűnei akadályozzák meg a törvény betöltésében? Azért, mert az Ő gyermekei tökéletlenek és bűnösök? Testvérek, Krisztus korának egyháza ugyanúgy lelkileg halott volt, mint manapság sok gyülekezet, senki nem ismerte Istent, csak vallásoskodtak. Ne higgyük, hogy Krisztust nagy örömmel várta az Ő népe. Krisztus szinte a semmiből hozta létre a keresztyén egyházat, hiszen a negatív értelmű vallásosság és babonáság sem akadály számára, hogy Isten törvényét betöltse.

Bizonyos dolog az, amit alapigénkben megváltó Urunk mond: „*míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy ióta vagy egyetlen pontocska el nem múlik, amíg minden be nem teljesedik*”, mert Ő beteljesíti azt, Ő erre a garancia. Krisztust ebbéli szándékában és munkájában tehát semmilyen támadás, tagadás, ellentmondás, hitetlenség vagy gyalázás nem képes meggátolni. Még az sem, ha Isten törvényéről maga az egyház is elfelejtkezne, mert volt erre is példa a történelem során, Az egyház maga feledkezett el Isten törvényéről, az mégse vesztette érvényét. Gondoljunk Jósiás király korára és esetére (2Királyok 22). Szörnyű időket élt meg Izráel népe. Nem volt egyetlen példánya sem meg a mózesi könyveknek, az emberek még azt is elfelejtették, hogy egyáltalán léteznek Isten törvényei. És egyszer, amikor felújították a templomot, egy fal felújítása során befalazva találtak

18. KRISZTUS ELŐTT NINCS AKADÁLY

egy könyvet. Ó, egy régi antikvár könyv – gondolják. Mózes könyvei! És a királynak felolvassák a benne levő törvényeket, és a király nem nevet rajtuk, hogy ezek régi, idejét múlt törvények, hanem megdöbbenve ismeri fel, hogy ezek a mi Urunk törvényei, amelyek sosem veszítik el érvényüket. És azonnal bűnbánatot tart, és erre szólítja fel népét is. Még ez sem volt akadály abban, hogy Isten az Ő törvényét betöltse, ha az Ő népe elfeledkezne arról. Mert Isten érvényben tartja az Ő törvényét, nem tőlünk függ annak igazsága, érvényessége. Tőlünk függetlenül is érvényben marad, és a szerint fog számot vetni mindannyiunkkal.

Jézus Krisztus előtt tehát nincs lehetetlen! Amikor Krisztus meg akar erősíteni minket abban, hogy Ő bizonyosan be fogja tölteni Isten törvényét, akkor azt akarja, hogy mi is legyünk bizonyosak abban: Ő megteszi értünk és helyettünk azt, amit Isten tőlünk vár el. Ő helyettünk tölti be a törvényt. Mert a törvény betöltése szükséges a mi üdvösségünkhöz, és Ő betöltötte, nekünk azt már nem kell. Tőlünk Isten azt nem várja, tőlünk a hitet várja, hogy bevalljuk Istennek, hogy törvénytörzők vagyunk, nem tördünk az Ő akaratával, de Krisztus áldozatában és tökéletes engedelmeségében bízva mégis bocsánatot és örök életet nyerhetünk. Az embernek kellene betöltenie Isten törvényét, de mivel nem tudjuk, ezért Krisztus eljött, és kimondja az örömhírt: nem múlhat el a törvény anélkül, hogy be ne töltődjön, mert én töltöm be. Bukásaink során, Testvérek, legyen ez számunkra vigasz és remény, hogy Krisztus betöltötte helyettünk, amiben éppen elbuktunk. Döntéseink során pedig ösztönözzön minket abban, hogy Isten törvényei alapján akarjuk Krisztust követni.

Mert az, hogy Krisztus betölti a törvényt, nemcsak azt jelenti, hogy Ő egyedül teszi ezt meg, hanem hogy minket is úgy akar megváltoztatni, hogy Isten törvényeinek ne csak elismerői, hanem betöltői legyünk, még ha ez nem is azt az erkölcsi tökéletességet jelenti, amivel Krisztus maga bír. Mert mi újból és újból elkövetünk bűnöket. Mert az evangélium nemcsak arról szól, hogy Krisztus betöltötte a törvényt, hanem hogy Ő minket új emberré tud teremteni, olyanokká, akik a kegyelem megkapása után Isten akarata, törvénye szerint igyekeznek élni. Szembetűnő alapigénkben az a kifejezés, hogy a világ végezetéig teljesedik be Isten törvénye. Azaz: nem korlátozhatjuk azt csak Krisztus földi életére, halálára és feltámadására, hanem most is munkálja ezt, mégpedig bennünk, az Ő gyermekeiben.

És hogy bennünk is munkálja ezt, azt a következő igeversek állítják. A Máté 5,19-ben ugyanis ezt olvassuk: *„Valaki azért csak egyet is megront e legkisebb parancsolatok közül, és úgy tanítja az embereket, a mennyeknek országában a legkisebb lesz; valaki pedig cselekszi, és úgy tanít, az a mennyeknek országában nagy lesz”*. Azaz: a megváltott, kegyelmet kapott ember Isten törvényeit igyekszik cselekedni, a szerint élni. Mert

gondoljunk bele, Testvérek, mekkora hálátlanság lenne részünkről az, ha Isten minden bűnünket megbocsátaná, mi pedig továbbra se törekednénk arra, hogy ezek ellen a bűnök és törvényszegések ellen küzdjünk! Mekkora gonoszság lenne az részünkről, hogy ilyen nagy kegyelmet kapva ugyanúgy élnénk tovább, mintha semmi sem történt volna, mintha Isten nem kínálta volna fel a legnagyobb kegyelmét, és adta volna oda azt ingyen mindazoknak, akik hisznek Benne! A 10.000 táalentumos szolga példázata pont erre a mérhetetlen hálátlanságra mutat rá, hiszen a szolga, akinek a király elengedi ezt a kifizethetetlen tartozást – mert 10.000 táalentum még ma is kifizethetetlen összeg lenne –, miután ezt elengedik neki, ugyanúgy él tovább, mintha a király semmit sem tett volna érte. Amikor a király megbünteti őt, akkor gonoszságát rója fel neki, azt, hogy nem tanulta meg tőle azt az irgalmat, amelyben ő részesítette, amikor elengedte ezt a tartozást neki. Ugyanígy mérhetetlen gonoszságnak nevezi a Szentírás részünkről azt, hogy elfogadnánk Isten kegyelmét, bűnbocsánatát, azt a kegyelmet, amit Krisztus a mi bűneinkért szenvedve szerzett meg nekünk, és utána sehogy sem küzdenénk törvényszegéseink és bűneink ellen, hanem továbbra is azok szerint élnénk, és tetszenének továbbra is nekünk. Ezzel szemben Krisztus arra mutat rá, hogy a törvény betöltését Ő bennünk is munkálni akarja Szentlelke által az evangélium elhívése és hit által.

Pál apostol a Rómaiakhoz írt levélben többször is beszél erről. A Róma 3,31-ben rámutat arra, hogy a Krisztusba vetett hitünk a törvényt megerősíti, és nem gyengíti: *„A törvényt tehát hiábavalóvá tesszük-e a hit által? Távol legyen! Sőt inkább a törvényt megerősítjük.”* A Róma 8,3-4-ben pedig a következőkre mutat rá: *„Mert ami a törvénynek lehetetlen volt, mivelhogy erőtlen volt a test miatt”* – a bennünk lévő bűn miatt –, *„az Isten az Ő Fiát elbocsátván bűn testének hasonlatosságában és a bűnért, kárhoztatta a bűnt a testben, Hogy a törvénynek igazsága beteljesüljön bennünk, kik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint.”* Azaz, amiről az ige hirdetés elején beszéltem: Isten a bennünk lévő bűn kényszerítő erejét kárhoztatja, meggyengíti, keresztre feszíti, hogy mi többé ne a bűnt cselekedjük, hanem azokat a jócselekedeteket, amelyeket az Úr előkészít számunkra. És hogy ezek nem valami rideg, érzéketlen cselekedetek, mert a törvényről mindig erre asszociálunk, arra a Róma 13,10-ben arra mutat rá az apostol: *„Annak okáért a törvénynek betöltése a szeretet.”* Tehát Isten úgy tölti be bennünk az Ő törvényét, hogy a szeretetre tanít bennünket: hogyan szeressük Istent és egymást, és ezt a szeretetet a törvény határozza meg, a törvényben le van írva, hogyan szeresd Istent, és hogyan szeresd felebarátodat. Tehát amikor a Szentlélek bennünk megtermi a szeretet gyümölcsét, akkor a törvény cselekedeteit teljesíti be bizonyos értelemben a mi szívünkben.

18. KRISZTUS ELŐTT NINCS AKADÁLY

Isten törvényének tehát be kell teljesednie, és Krisztus ennek a garanciája. Földi élete, váltságműve, tökéletes engedelmessége által beteljesítette Isten törvényét, és mint az új szövetség képviselője, a mi képviselőnk helyettünk megtette azt, amire mi képtelenek vagyunk a bűn miatt. Szentlelke munkája révén pedig – ha hiszünk Őbenne, és hiszünk az Ő igéjében – bennünk is munkálja a törvény – hadd fogalmazzak így –, a szeretet cselekedeteit, de már nem azért, hogy üdvözüljünk, mert azt kegyelem által adja meg nekünk, hanem azért, hogy Istennek hálás életet éljünk azért a kegyelemért, hogy Krisztus betöltötte helyettünk a törvényt. Legyünk tehát bizonyosak abban, hogy Krisztus mindent, amiben mi elbukunk, amiben naponként kudarcot vallunk, tökéletesen megcselekedett helyettünk, Isten akarata szerint, és hálából kötelezzük el magunkat, hogy mi is az Ő törvénye szerint igyekezzünk élni hitből, a szeretet által követve Krisztust. Kívánom, hogy ez az elhatározás szülessen meg mindannyiunk szívében, és ha már régóta megvan, akkor azt erősítse meg bennünk az Ő Szentlelke munkája által.

Imádkozzunk!

Urunk, Istenünk, sértőnek gondoljuk, hogyha valaki bűnözőnek nevez bennünket, vagy törvényszegőnek, ha evilági törvényekkel kapcsolatban is mondja azt, mert rossz képet fest le rólunk. Megvan bennünk az a képmutatás, hogy amikor a Te Igéd nevez bennünket törvényszegőnek és bűnösnek, akkor azt elhárítjuk azonnal, és nem törődünk vele. Nem sért minket, mert nem vesszük komolyan. És mégis ez a valóság, hogy mindannyian vétkezünk naponként Ellened, és mindazon törvények ellen, amelyeket adtál nekünk, hogy azok szerint éljünk ebben a világban.

Bocsásd meg nekünk, hogy nem nehezedik ez ránk súlyként. Bocsásd meg, amikor lelkiismeretünk alszik, vagy éppen nem is ismeri a Te törvényeidet, és megelégszik azzal, hogy önmagunk urai vagyunk. De köszönjük azt a kegyelmet, amikor megszólítasz bennünket, amikor észrevetted velünk azt, hogy még saját elvárásainknak sem tudunk megfelelni, mert a bűn bennünk lévő kényszerítő ereje arra vesz rá minket, amit nem akarunk, és azt cselekedjük, amiről tudjuk, hogy fájó és bántó a másoknak, de leginkább Neked. Köszönjük, amikor ide elvezetsz bennünket, de még inkább, amikor szent Fiadat hozod elénk, és az evangéliumot ragyogtatod fel, hogy van szabadítás és szabadulás ebből az életből, ebből a természetből, és Te megoldást készítettél Krisztus engedelmességében és keresztdozatában nekünk.

Köszönjük Neked az evangéliumot, és hogy naponként ebben reménykedhetünk, mindennapi küzdelmeinkben a bűn ellen, és bukásaink során ez adhat nekünk erőt Hozzád fordulni, hogy készen áll a váltság és a sza-

badítás. Amiben mi elbuktunk, Krisztus azt betöltötte. Kérünk, segíts, hogy ezt higgyük, egyedül ebben reménykedjünk, ne a mi cselekedeteinkben, amelyek tökéletlenek és mindig bűnnel szennyezettek, hanem csakis Krisztusban magában. És amikor ezt meg tesszük, hit által kérünk formálj bennünket Őhöz hasonlóvá. Köszönjük, amikor a Szentlélek a hosszútűrés, a szeretet és más gyümölcsét termi meg bennünk, ami Krisztus cselekedete igazából. De köszönjük, hogy általunk is bizonyos mértékben betöltöd a Te törvényedet, olyanná változtatsz bennünket, akik Téged akarnak követni, még ha tökéletlenül és bukdácsolva is. Kérünk, hogy segíts ebbéli harcainkban, az „*engedelmesség lelkével támogass*” bennünket, és add, hogy egyedül valóban Benned bízunk, és Tőled reméljük ilyen erőt a küzdelemhez, a Te követésedhez, a szeretethez.

Könyörgünk beteg testvéreinkért, akik kórházban vannak, vagy már a halál előtt állnak, Te erősítsd meg őket a Benned való hitben, reménységben. Kegyelmed szerint adj gyógyulást nekik.

Könyörgünk a gyászoló családokért, és most gyülekezetünkért is, hiszen, mi is gyászolunk, mert testvérünket szólítottad magadhoz, add, hogy a feltámadás és mindaz, amit szereztél, valódi vigasz legyen számunkra, hisz Te vagy maga a vigasztalás Istene.

Könyörgünk, hogy Te vigyázz gyermekeinkre, családjainkra, nemzetünkre. Áldd meg országunk vezetőinek életét és döntéseit, hogy Igéd szerint tudják azokat meghozni. Könyörgünk egyházunk vezetőiért is, add, hogy az evangéliumot képviselve tudják igazgatni azt, és az ígét akarják hirdetni az országban. Adj, kérünk, népünknek Hozzád térést, hogy Téged ismerjenek meg, saját bűneikből Hozzád forduljanak. De személyesen is kérünk, hogy a mi bűneinket segíts megutálnunk, azok ellen forduljunk, és azokat elhagynunk, és Téged, a Te akaratodat követnünk. Szentlelked erősítsen ebben, támogasson mindannyiunkat.

Áldd meg, Urunk, életünket családjaink körében, munkahelyünkön, a szabadság és nyaralás ideje alatt is. És kérünk, hadd legyen számunkra vigasz és remény a Te ígéreted, hogy velünk maradsz „*minden napon a világ végezetéig*”, azért is, hogy betöltsd a törvényt, de azért is, hogy megtarts bennünket. És add, hogy a Veled szemtől szembe való találkozás pillanata, amikor eljön, amikor magad mellé veszel minket, vagy visszajössz az ég felhőin át, hadd tudjunk reménységgel nézni erre a találkozásra, mert már Megváltónak vallhatunk Téged. Addig is őrizz minket kegyelmedből a hitben és a Te utaidban minden nap.

Kegyelmedben bízva kérünk, hallgass meg minket!

Ámen.

119,86-88 ének

86. Ha én megtanulom szerzésedet,
Az én ajakimmal dicsérlek téged,
Hirdeti nyelvem te szent igédet,
Mert minden törvényed és ígéreted
Merő hűség és tiszta igazság,
Nem találtatik abban semmi hívság.

87. Ments meg, Uram, engem kezeiddel,
Légy erősségem, segedelmem nékem,
Mert törvényedet szeretem szívvel!
Üdvözítésed várom, én Istenem,
Melyben vetettem reménységemet,
Mert igen kedvelem szent törvényedet.

88. Éltét csak azért kívánja lelkem,
Hogy ő tégedet, Uram, dicsérhessen,
Ítéleted légyen segedelmem!
Mint elveszett juh bujdosom e földön.
Uram, keress meg engem, szolgádat,
Nem felejttem el parancsolatidat!